

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ
ТЕРИТОРІАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮРО
РОЗСЛІДУВАНЬ, РОЗТАШОВАНЕ У МІСТІ КРАМАТОРСЬКУ

вул. Героїв України, 21, м. Краматорськ, Донецька обл., 84301
тел. 0800 350 351; +38 (044) 339 57 25, E-mail: info@kram.dbr.gov.ua, ідентифікаційний код 42331094

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Дніпро

«*24*» лютого 2024 року

Слідчий Другого слідчого відділу (з дислокацією у м. Северодонецьку) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Краматорську, Чапанов Анатолій Васильович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 62023050020000541 від 21.11.2023, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Сироватку Катерину Олександрівну, 22.07.2002 року народження, уродженку смт Новобіла Новопсковського району Луганської області, проживає та зареєстрована за адресою: Луганська область, Новопсковський район, смт Новобіла, вул. Центральна, буд. 40, громадянину України,

про те, що вона підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України (в редакції із змінами, внесеними згідно із Законами № 1183-VII від 08.04.2014, № 1689-VII від 07.10.2014, № 2113-IX від 03.03.2022, які діяли на момент вчинення злочину), а саме у державній зраді, тобто у діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану.

Відповідно до п. п. 4, 5 ч. 1 ст. 277 КПК України (зміст підозри: правова кваліфікація кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність):

Досудовим розслідуванням встановлено, що наказом начальника Головного управління Національної поліції в Луганській області № 316 о/с від 26.08.2021 Сироватку Катерину Олександрівну призначено на посаду поліцейського відділу поліції № 1 Старобільського районного управління поліції ГУНП в Луганській області (далі – Старобільський РУП ГУНП в Луганській області).

Відповідно до ч. 1 ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду воєноохоронних органів» правоохоронні органи - це органи прокуратури, національної поліції, служби безпеки, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, Національне антикорупційне бюро України, органи охорони державного кордону, Бюро економічної безпеки України, органи і установи виконання покарань, слідчі ізолятори, органи державного фінансового контролю, рибноохоронні органи, лісової охорони, інші органи, які здійснюють правозастосовні або охоронні функції.

Таким чином, Сироватка К.О. є працівником правоохоронного органу.

Згідно зі ст. 17 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є важливішими функціями держави, справою всього Українського народу.

Відповідно до ст. 63 Закону України «Про Національну поліцію» Сироватка К.О. присягнула на вірність Українському народові та зобов'язалась, беручи свою високу відповідальність, вірно служити Українському народові, дотримуватися Конституції та законів України, втілювати їх у життя, поважати та захищати права і свободи людини, честь держави, з гідністю нести високе звання державного та сумлінно виконувати свої службові обов'язки.

Водночас Сироватка К.О. складеної нею присяги не дотрималась та в умовах.

Український народ героїчно протистоїть російському агресору, на порушення ст. ст. 1, 2, 17 Конституції України, ст. ст. 2, 63 Закону України «Про Національну поліцію» зрадила українській державі та всьому Українському народові, вчинивши злочин проти основ національної безпеки України за таких обставин.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України встановлено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється будь-яке порушення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання децентралізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і сталого економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, соціальних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Кіровоградська, області, зокрема, Луганська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Так, із грудня 2013 року за допомогою різних видів медіа-ресурсів реалізовувалось викривлення подій Революції Гідності, вказувалося на хибність європейського вектору розвитку зовнішніх відносин України. Одночасно за допомогою кампаній масової інформації здійснювалося спотворення свідомості частини населення України з метою зміни світоглядних основ, зародження сумніву в необхідності та цільності спільного існування в рамках самостійної, унітарної, суверенної держави України з європейським вектором розвитку, підбурювання до міжетнічних конфліктів, підпалювання сепаратистських настроїв серед населення окремих регіонів України (АР Кіровоград і м. Севастополя та південно-східних областей), провокування національних зазіхань, формування хибного образу частини українського населення як «націонал-

ишистів», які мають інші духовні та моральні цінності, пропагують культ насильницького знищення над російськомовним населенням України.

Також, представниками влади і зс рф продовжуються вчинятися злочинні дії щодо зміни меж території та державного кордону України на іншій території держави.

У березні - квітні 2014 року в м. Луганськ та інших населених пунктах Луганської області розпочалася збройна агресія Російської Федерації шляхом оголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових структур рф, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, підконтрольної, в тому числі, на окупацію Луганської області та порушення територіальної цілісності України.

В окремих містах та районах Луганської області всупереч законодавству України 11 травня 2014 року проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку автономії державну самостійність Луганської народної республіки», за результатами якого 12.05.2014 «проголошено» створення незаконного псевдодержавного утворення «Луганська народна республіка» (далі - «лнр»).

З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «лнр» представниками рф була створена мережа своїх громадян та місцевого населення Луганської області сформовані підрозділи політичного (так звані «органи державної влади «лнр») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні зв'язки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

В результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Луганської області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань рф, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та структурів на території Луганської області так званої «лнр», які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України та бюджетні установи, створені відповідно з Постановою Кабінету Міністрів України № 595 від 07.11.2014, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

19.02.2022 керівництвом рф в умовах триваючого міжнародного збройного конфлікту в порушення положень ст. 51 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 23 Гаазької конвенції про закони та звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, Загальної декларації про права людини, ст. 36 Конвенції про права дитини, Європейської конвенції про здійснення прав дітей, ст. 30, 30-1 Закону України «Про охорону дитинства» на тимчасово окупованій території Луганської області оголошено примусову загальну мобілізацію громадян України, які мешкають на тимчасово окупованій території Луганської області, в тому числі неповнолітніх, для участі у військових діях, спрямованих проти держави України.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент рф Володимир Путін, а також інші невістановлені на цей час досудовим розслідуванням

представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (V) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), продовжили активну війну та воєнний конфлікт проти України, віддавши накази на вторгнення дозділів ЗС РФ на територію України.

24.02.2022 на виконання наказів вищого військового керівництва Збройовислужбовці збройних сил ворога України - російської федерації (далі – ЗС РФ), в ході збройної агресії із застосуванням зброї, військової техніки та артилерії, з використанням ракетних та авіаційно-бомбових ударів по військовій та цивільній інфраструктурі, незаконно вторглись на територію України через державні кордони України в Київській, Луганській, Донецькій, Харківській, Житомирській, Вінницькій, Сумській, Херсонській, Запорізькій, Миколаївській, інших областях і здійснили широкомасштабний збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти військової та цивільної адміністрації, які мають важливе соціально-господарське чи оборонне значення, після чого внаслідок широкомасштабного збройного нападу здійснили військову окупацію частин вказаних територій України, в тому числі території смт Новопсков Старобільського району Луганської області, яка повністю захоплена та тимчасово окупована з березня 2022 року.

24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 статті першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України з 05 години 30 хвилин 24.02.2022 строком на 30 діб, дію якого в подальшому продовжено шляхом прийняття Верховною Радою України відповідних Законів на підставі Указів Президента України «Про введення воєнного стану» та «Про продовження дії воєнного стану».

Так, приблизно з середини березня 2022 року, але не пізніше 30.06.2022 (більш точні дата та час під час досудового розслідування не встановлені) Сироватка К.О., діючи громадянином України та працівником правоохоронного органу – слідчим відділу поліції № 1 Старобільського РУП ГУНП в Луганській області, перебуваючи на території смт Новопсков Старобільського району Луганської області, а з березня 2022 року тимчасово окупована ЗС України-агресора РФ, діючи умисно та добровільно, усвідомлюючи протиправність своїх дій, під час зустрічі з встановленими особами із числа представників окупаційної влади «ЛНР», що є частиною окупаційної адміністрації України-агресора РФ, прийняла пропозицію та добровільно і безперешкодно вступила та розпочав «службу» у незаконно створеному структурному підрозділі так званого «міністерства внутрішніх справ ЛНР» (далі – «МВС ЛНР»), а саме «Новопсковському районному відділу внутрішніх справ МВС ЛНР» (мовою російською, російською - «Новопсковском районном отделении внутренних дел ЛНР», далі – «Новопсковський районний відділ внутрішніх справ МВС ЛНР»), роботу якого організовано в незаконно захоплених адміністративних приміщеннях відділу поліції № 1 Старобільського РУП ГУНП в Луганській області, розташованих в смт Новопсков Луганської області.

Тобто, Сироватка К.О. вчинила державну зраду шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту, в умовах воєнного стану, усвідомлюючи при цьому те, що в період триваючого збройного конфлікту, в умовах воєнного стану, вказане

кодить суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України.

Таким чином, Сироватка Катерина Олександрівна підозрюється у вчиненні державної зради, а саме діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту та в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Відповідно до п. п. 6, 7 ч. 1 ст. 277 КПК України (стислий виклад фактичних обставин кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, у тому числі зазначення часу, місця його вчинення, а також інших суттєвих обставин, до яких на момент повідомлення про підозру, права підозрюваного):

Приблизно з середини березня 2022 року, але не пізніше 30.06.2022 (більш точні дата та час під час досудового розслідування не встановлені) Сироватка Катерина Олександрівна, 22.07.2002 р.н., будучи громадянином України та працівником правоохоронного органу – поліцейським відділу поліції № 1 Старобільського РУП УНП в Луганській області, зрадивши Присязі поліцейського України, перебуваючи на території смт Новопокров Старобільського району Луганської області, тобто території України, яка з березня 2022 року тимчасово окупована зс країни-агресора РФ, іючи умисно та усвідомлюючи протиправність своїх дій, добровільно надав згоду на вільний безперешкодний вступ до незаконно створеного структурного підрозділу так званого «правоохоронного органу мвс лнр» окупаційної адміністрації РФ, а саме до новопокровського рввс мвс лнр», роботу якого організовано в незаконно захоплених адміністративних будівлях відділу поліції № 1 Старобільського РУП ГУНП в Луганській області, розташованих в смт Новопокров Луганської області, та розпочала з собою «службу» у вказаному структурному підрозділі, перейшовши таким чином на бік ворога. усвідомлюючи при цьому те, що в період триваючого збройного конфлікту, в умовах воєнного стану, вказане шкодить суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, тобто таким чином вчинив державну зраду.

Слідчий Другого слідчого відділу
(дислокацією в м. Северодонецьку)
територіального управління
державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Краматорську

Анатолій Васильович ЧАПЛАНОВ

ПОГОДЖЕНО»

Прокурор у кримінальному провадженні
прокурор відділу процесуального керівництва
кримінальних проваджень слідчих
територіального управління
державного бюро розслідувань
Луганської обласної прокуратури

Юлія Олексіївна ПЕГАНОВА

2024 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та 'яснені.

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

Захисник підозрюваного _____

(підпис, ініціали, прізвище)

ПАМ'ЯТКА про процесуальні права та обов'язки підозрюваного

Вручена Сироватці К.О., яка підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, збаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Кримінальний процесуальний кодекс України
від 13.04.2012 (витяг)

Стаття 42 Підозрюваний

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276–279 Кримінального процесуального кодексу України (далі КПК України), повідомлено про підозру, або особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок невстановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

3. Підозрюваний має право:

мати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють; бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені КПК України, а також отримати роз'яснення;

мати першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених КПК України та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;

бирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

мати участь у проведенні процесуальних дій;

під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що

охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що вноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

- 2) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 3) заявляти відводи;
- 4) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;
- 5) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 6) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;
- 7) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;
- 8) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

5. Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені КПК України.

6. Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.
- 4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу апробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Стаття 285. Загальні положення кримінального провадження під час звільнення особи від кримінальної відповідальності

1. Особа звільняється від кримінальної відповідальності у випадках, передбачених законом України про кримінальну відповідальність.

2. Особі, яка підозрюється, обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення та щодо якої передбачена можливість звільнення від кримінальної відповідальності у разі здійснення передбачених законом України про кримінальну відповідальність дій, роз'яснюється право на таке звільнення.

3. Підозрюваному, обвинуваченому, який може бути звільнений від кримінальної відповідальності, повинно бути роз'яснено суть підозри чи обвинувачення, підставу звільнення від кримінальної відповідальності і право заперечувати проти закриття кримінального провадження з цієї підстави. У разі якщо підозрюваний чи обвинувачений, щодо якого передбачене звільнення від кримінальної відповідальності, заперечує проти цього, досудове розслідування та судове провадження проводяться повному обсязі в загальному порядку.

Стаття 468. Угоди в кримінальному провадженні

1. У кримінальному провадженні можуть бути укладені такі види угод:

- 1) угода про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим;
- 2) угода між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості.

Стаття 469. Ініціювання та укладення угоди

1. Угода про примирення може бути укладена за ініціативою потерпілого, підозрюваного або обвинуваченого. Домовленості стосовно угоди про примирення можуть проводитися самостійно потерпілим і підозрюваним чи обвинуваченим, захисником і представником або за допомогою іншої особи, погодженої сторонами кримінального провадження (крім слідчого, прокурора або судді).

Угода про примирення у кримінальних провадженнях щодо кримінальних правопорушень, пов'язаних з домашнім насильством, може бути укладена лише за ініціативою потерпілого, його представника або законного представника.

Якщо дії чи інтереси законного представника суперечать інтересам особи, яку він представляє, за рішенням прокурора, слідчого судді, суду такий законний представник замінюється іншим із числа осіб, визначених статтею 44 цього Кодексу.

2. Угода про визнання винуватості може бути укладена за ініціативою прокурора або підозрюваного чи обвинуваченого.

3. Угода про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо кримінальних проступків, нетяжких злочинів та у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення. Укладення угоди про примирення у кримінальному провадженні щодо уповноваженої особи юридичної особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, у зв'язку з яким здійснюється провадження щодо юридичної особи, не допускається.

4. Угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо:

1) кримінальних проступків, нетяжких злочинів, тяжких злочинів;

2) особливо тяжких злочинів, віднесених до підслідності Національного антикорупційного бюро України за умови викриття підозрюваним чи обвинуваченим іншої особи у вчиненні злочину, віднесеного до підслідності Національного антикорупційного бюро України, якщо інформація щодо вчинення такою особою злочину буде підтверджена доказами;

3) особливо тяжких злочинів, вчинених за попередньою змовою групою осіб, організованою групою чи злочинною організацією або терористичною групою за умови викриття підозрюваним, який не є організатором такої групи або організації, злочинних дій інших учасників групи чи інших, вчинених групою або організацією злочинів, якщо повідомлена інформація буде підтверджена доказами.

Угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена щодо кримінальних проступків, злочинів, внаслідок яких шкода завдана лише державним чи суспільним інтересам. Укладення угоди про визнання винуватості у кримінальному провадженні щодо уповноваженої особи юридичної особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, у зв'язку з яким здійснюється провадження щодо юридичної особи, а також у кримінальному провадженні щодо кримінальних правопорушень, внаслідок яких шкода завдана державним чи суспільним інтересам або правам та інтересам окремих осіб, у яких беруть участь потерпілий або потерпілі, не допускається, крім випадків надання всіма потерпілими письмової згоди прокурору на укладення ними угоди.

5. Укладення угоди про примирення або про визнання винуватості може ініціюватися в будь-який момент після повідомлення особі про підозру до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку.

6. У разі недосягнення згоди щодо укладення угоди факт її ініціювання і твердження, що були зроблені з метою її досягнення, не можуть розглядатися як відмова від обвинувачення або як визнання своєї винуватості.

7. Слідчий, прокурор зобов'язані проінформувати підозрюваного та потерпілого про їхнє право на примирення, роз'яснити механізм його реалізації та не чинити перешкод в укладенні угоди про примирення.

8. У разі якщо кримінальне провадження здійснюється щодо кількох осіб, які підозрюються чи обвинувачуються у вчиненні одного або кількох кримінальних правопорушень, і згода щодо укладення угоди досягнута не з усіма підозрюваними чи обвинуваченими, угода може бути укладена з одним (кількома) з підозрюваних чи обвинувачених. Кримінальне провадження щодо особи (осіб), з якими досягнута згода, підлягає виділенню в окреме провадження.

У разі якщо в кримінальному провадженні беруть участь кілька потерпілих від одного кримінального правопорушення, угода може бути укладена та затверджена лише з усіма потерпілими.

У разі якщо в кримінальному провадженні беруть участь кілька потерпілих від різних кримінальних правопорушень, і згода щодо укладення угоди досягнута не з усіма потерпілими, угода може бути укладена з одним (кількома) з потерпілих. Кримінальне провадження щодо особи (осіб), яка досягла згоди, підлягає виділенню в окреме провадження.

Стаття 472. Зміст угоди про визнання винуватості

1. Угоді про визнання винуватості зазначаються її сторони, формулювання підозри чи обвинувачення та його правова кваліфікація з зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність, істотні для відповідного кримінального провадження обставини, беззастережне визнання підозрюваним чи обвинуваченим своєї винуватості у вчиненні кримінального правопорушення, обов'язки підозрюваного чи обвинуваченого щодо співпраці у викритті кримінального правопорушення, вчиненого іншою особою (якщо відповідні домовленості мали місце), умови часткового звільнення підозрюваного, обвинуваченого від цивільної відповідальності у вигляді відшкодування державі збитків внаслідок вчинення ним кримінального правопорушення, узгоджене

покарання та згода підозрюваного, обвинуваченого на його призначення або на призначення покарання та звільнення від його відбування з випробуванням, умови застосування спеціальної конфіскації, наслідки укладення та затвердження угоди, передбачені статтею 473 цього Кодексу, наслідки невиконання угоди.

2. В угоді зазначається дата її укладення та вона скріплюється підписами сторін.

Стаття 473. Наслідки укладення та затвердження угоди

1. Наслідком укладення та затвердження угоди про примирення є:

1) для підозрюваного чи обвинуваченого – обмеження права оскарження вироку згідно з положеннями статей 394 і 424 цього Кодексу та відмова від здійснення прав, передбачених пунктом 1 частини четвертої статті 474 цього Кодексу;

2) для потерпілого – обмеження права оскарження вироку згідно з положеннями статей 394 і 424 цього Кодексу та позбавлення права вимагати в подальшому притягнення особи до кримінальної відповідальності за відповідне кримінальне правопорушення і змінювати розмір вимог про відшкодування шкоди.

2. Наслідком укладення та затвердження угоди про визнання винуватості для прокурора, підозрюваного чи обвинуваченого є обмеження їх права оскарження вироку згідно з положеннями статей 394 та 424 цього Кодексу, а для підозрюваного чи обвинуваченого – також його відмова від здійснення прав, передбачених абзацами першим та четвертим пункту 1 частини четвертої статті 474 цього Кодексу.

Згідно з ч. 1 ст. 127 КПК України підозрюваний, а також за його згодою будь-яка інша фізична чи юридична особа має право на будь-якій стадії кримінального провадження відшкодувати шкоду, завдану потерпілому, територіальній громаді, державі внаслідок кримінального правопорушення.

На всіх стадіях кримінального провадження потерпілий має право примиритися з підозрюваним і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження (ч. 4 ст. 56 КПК України).

Конституція України від 28.06.1996 (витяг)

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його перепинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід. Дієвизначеність якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту і затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи

ездивальністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні прав у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана рішительному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на випущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які встановлені законом і встановлені вироком суду.

Закон України «Про попереднє ув'язнення» від 30.06.1993 № 3352-XII (витяг)

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

- на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту) особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника;

- ознайомитися з правилами тримання під вартою;

- на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки збільшується до двох годин;

- одержувати передачі або посилки та грошові перекази і передачі;

- купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети щоденної необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень з боку приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;

- користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються громадянського провадження;

- користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, елементами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;

- на душпастирську опіку, що здійснюється священнослужителями (капеланами);

- відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їх віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, який не обмежується права інших осіб;

- на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в розмовних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;

- звертатись із скаргами, заявами та листами до Європейського суду з прав людини, а також до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна, до уповноважених осіб таких міжнародних організацій, державних органів і службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Закону.

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 35 років) мають право на отримання психологічної допомоги від спеціалістів центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

Додаток: всі відбувають покарання у місцях позбавлення волі, а разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою у зв'язку з іншим кримінальним провадженням або в разі винятку рішення про тимчасову видачу іншій державі, тримаються відповідно до правил, встановлених цим Законом. Одержання цими особами послілок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому кримінально-виконавчим кодексом України для рівня безпеки вправленої колонії, призначеної їм відповідним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань.

Поступово продукти харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати їм, зчитують під вартою, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, Міністерством оборони України.

стаття 10. **Обов'язки осіб, взятих під вартою**

стаття 10. **взяті під вартою, обов'язки**

1. Зберігати порядок, встановлений в місцях попереднього утримання, і виконувати шкони правил адміністрації.

2. Дотримуватися санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері.

3. Не вживатися до працівників місця попереднього утримання, а також поміж собою, не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків.

4. Зобов'язано ставитися до інвентаря, обладнання та іншого майна місця попереднього утримання як до свого.

Закон Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2011 р. № 1363-П «Про затвердження Порядку організації центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги про випадки затримання, незаконного арешту або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою»

стаття 10. пункт 2) суб'єкти надання інформації, органи (установи), що перебувають затриманими

1. Під час затримання кожну особу про право та можливість отримання безоплатної правової допомоги відповідно до Закону України «Про безоплатну правову допомогу», в тому числі й для затриманих осіб, в якій зазначається єдиний телефонний номер системи надання безоплатної правової допомоги (0-800-211103) (контактний центр системи надання безоплатної правової допомоги).

Закон України «Про безоплатну правову допомогу»

від 02.06.2011 № 3460-VI (зі змінами)

«Положення безоплатної вторинної правової допомоги»

1. Положення вторинної правової допомоги в - вид державної гарантії, що полягає у створенні рівних умов для доступу осіб до правосуддя

2. Положення вторинної правової допомоги включає такі види правових послуг: 1) захист; 2)

3) представництво інтересів осіб, що мають право на безоплатну вторинну правову допомогу;

4) інші державні послуги, органи місцевого самоврядування, передбачені законодавством; 5)

6) документи процесуального характеру

7) Суб'єкти права на безоплатну вторинну правову допомогу»

8) на безоплатну вторинну правову допомогу згідно з цим Законом та іншими законами України мають такі категорії осіб:

9) а) всі відповідно до положень кримінального процесуального законодавства вживаються заходи, - на правові послуги, передбачені пунктами 1 - 3 частини другої статті 13 цього Закону;

б) всі, стосовно яких обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, - на правові послуги, передбачені пунктами 1 - 3 частини другої статті 13 цього Закону;

в) всі, у кримінальному провадженні стосовно яких відповідно до положень Кримінального процесуального кодексу України залучаються слідчий, прокурор, слідчий суддя чи інший суб'єкт правосуддя за призначенням або провадження окремих процесуальних дій, а також осіб,

д) до покарання у вигляді позбавлення волі, тримання в ізоляційно-дисциплінарному батальйоні, позбавлення або обмеження волі, - на всі види правових послуг, передбачені частинами 1 - 3 статті 13 цього Закону

10) 11) обов'язки надання інформації всім роз'яснені на друкуванні

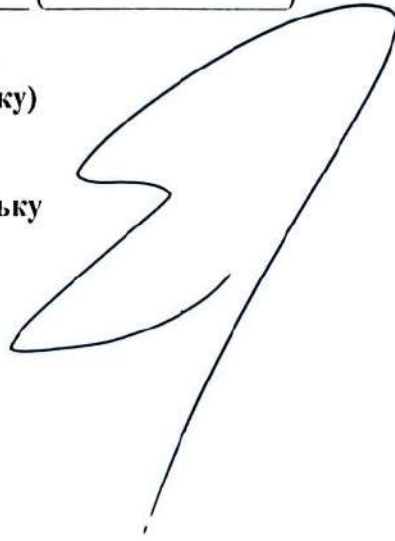
Підписку про процесуальні права обов'язки підозрюваного отримав:

«__» _____ 202__ р. «__» год. «__» хв.

Підозрюваний _____
(підпис, прізвище, ім'я, по батькові)

Захисник: _____ (_____)

Слідчий Другого слідчого відділу
(з дислокацією в м. Сєвєродонецьку)
Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
Розташованого у місті Краматорську

Анатолій ЧАПЛАНОВ

КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ ПРО ВИКЛИК

повідстка на ім'я гр-на (ки)
Сироватка Катерина
Олександрівна, 22.07.2002
року народження,

по явку «04» березня 2024
року з 09.00 до 18.00 до ТУ
ЗР у м. Краматорську

слідчого Другого слідчого відділу
дислокацією у місті
Северодонецьку) Територіального
управління Державного бюро
розслідувань, розташованого у місті
Краматорську Чапланова Анатолія
Васильовича за адресою: проспект
Гагаріна, буд.26, м.Дніпро,
Дніпропетровська область, для
отримання письмового
повідомлення про підозру, участі у
справі як підозрюваного у
кримінальному провадженні
№ 62023050020000541 від
21.11.2023, за ознаками ч. 2 ст. 111
КК України, а також проведенні
інших слідчих та процесуальних дій,
контакти е-mail: info@kram.dbr.gov.ua,
засоби зв'язку: +38099-151-51-00,
0800-350-1, +38044-339-57-25

ОТРИМАВ

розпис особи про отримання повістки

ознайомлення зі змістом ст.ст. 138,

139 КПК України)

інші дані, які підтверджують факт вручення
або ознайомлення)

повідстку про виклик
зачув

(розпис особи, яка вручила

повідстку про виклик)

» _____ 2024 року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-н Сироватка Катерина Олександрівна, 22.07.2002 року народження,
останнє відоме місце мешкання за адресою: Луганська область,
Новопсковський район, смт Новобіла, вул. Центральна, буд. 40
відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України.-

Вам необхідно з'явитися «04» березня 2024 року у робочий час з
09.00 до 18.00 год. до слідчого Другого слідчого відділу (з дислокацією у
місті Северодонецьку) Територіального управління Державного бюро
розслідувань, розташованого у місті Краматорську Чапланова Анатолія
Васильовича за адресою: проспект Гагаріна, буд. 26, м. Дніпро,
Дніпропетровська область, для отримання письмового повідомлення про
підозру, участі у допиті як підозрюваного у кримінальному провадженні №
62023050020000541 від 21.11.2023, за ознаками ч. 2 ст. 111 КК України, а
також проведенні інших слідчих та процесуальних дій, контакти e-mail:
info@kram.dbr.gov.ua, засоби зв'язку:

+38099-151-51-00, 0800-350-351, +38044-339-57-25

у кримінальному провадженні № 62023050020000541 від 21.11.2023, за
ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК
України

_____ (найменування, номер)

(процесуальний статус, в якому перебуває викликана особа)

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрадження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвочасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий Другого слідчого відділу (з дислокацією у
м.Северодонецьку) Територіального управління Державного бюро
розслідувань, розташованого у місті Краматорську Чапланов А.В.

_____ м.п.

« 04 »

_____ 2024 року

КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ ПРО ВИКЛИК

Повістка на ім'я гр-на (ки)
Сироватка Катерина
Олександрівна, 22.07.2002
року народження,

про явку «05» березня 2024
року з 09.00 до 18.00 до ТУ
ДБР у м. Краматорську

до слідчого Другого слідчого відділу
з дислокацією у місті
Сєверодонецьку) Територіального
управління Державного бюро
розслідувань, розташованого у місті
Краматорську Чапланова Анатолія
Засильовича за адресою: проспект
Гагаріна, буд.26, м.Дніпро,
Дніпропетровська область, для
отримання письмового
повідомлення про підозру, участі у
допиті як підозрюваного у
кримінальному провадженні
№ 62023050020000541 від
21.11.2023, за ознаками ч. 2 ст. 111
КК України, а також проведенні
інших слідчих та процесуальних дій,
e-mail: info@kram.dbr.gov.ua, засоби
зв'язку+38099-151-51-00, 0800-350-
351, +38044-339-57-25

ОТРИМАВ

(розпис особи про отримання повістки

та ознайомлення зі змістом ст.ст. 138,

139 КПК України)

(інші дані, які підтверджують факт вручення
або ознайомлення)

Повістку про виклик
вручив _____

(розпис особи, яка вручила

повістку про виклик)

« ____ » _____ 2024 року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-н Сироватка Катерина Олександрівна, 22.07.2002 року народжені
останнє відоме місце мешкання за адресою: Луганська облас
Новопсковський район, смт Новобіла, вул. Центральна, буд. 40
відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України.-

Вам необхідно з'явитися **«05» березня 2024 року у робочий час
09.00 до 18.00 год.** до слідчого Другого слідчого відділу (з дислокацією
місті Сєверодонецьку) Територіального управління Державного бюро
розслідувань, розташованого у місті Краматорську Чапланова Анатол
Васильовича за адресою: проспект Гагаріна, буд. 26, м. Дніпр
Дніпропетровська область, для отримання письмового повідомлення пр
підозру, участі у допиті як підозрюваного у кримінальному провадженні -
62023050020000541 від 21.11.2023, за ознаками ч. 2 ст. 111 КК України.
також проведенні інших слідчих та процесуальних дій, контакти e-ma
info@kram.dbr.gov.ua, засоби зв'язку:

+38099-151-51-00, 0800-350-351, +38044-339-57-25

у кримінальному провадженні № 62023050020000541 від 21.11.2023, з
ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 К
України

(найменування, номер)

(процесуальний статус, в якому перебуває викликана особа)

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
  - 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
  - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
  - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
  - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрадження, подорожі тощо;
  - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
  - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
  - 7) несвочасне одержання повістки про виклик;
  - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0.5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий Другого слідчого відділу (з дислокацією у
м.Сєверодонецьку) Територіального управління Державного бюро
розслідувань, розташованого у місті Краматорську Чапланов А.В.

м.п.

« 27 » 03 2024 року

КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ ПРО ВИКЛИК

Повістка на ім'я гр-на (ки)
Сироватка Катерина
Олександрівна, 22.07.2002
року народження,

про явку «06» березня 2024
року з 09.00 до 18.00 до ТУ
ДБР у м. Краматорську

по слідчого Другого слідчого відділу
(з дислокацією у місті
Северодонецьку) Територіального
управління Державного бюро
розслідувань, розташованого у місті
Краматорську Чапланова Анатолія
Васильовича за адресою: проспект
Гагаріна, буд.26, м.Дніпро,
Дніпропетровська область, для
отримання письмового
повідомлення про підозру, участі у
допиті як підозрюваного у
кримінальному провадженні
№ 62023050020000541 від
21.11.2023, за ознаками ч. 2 ст. 111
КК України, а також проведенні
інших слідчих та процесуальних дій,
e-mail: info@kram.dbr.gov.ua, засоби
зв'язку+38099-151-51-00, 0800-350-
351, +38044-339-57-25

ОТРИМАВ

(розпис особи про отримання повістки)

та ознайомлення зі змістом ст.ст. 138,

139 КПК України)

(інші дані, які підтверджують факт вручення
або ознайомлення)

Повістку про виклик
вручив _____

(розпис особи, яка вручила

повістку про виклик)

« ____ » _____ 2024 року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-н Сироватка Катерина Олександрівна, 22.07.2002 року народження,
останнє відоме місце мешкання за адресою: Луганська область,
Новопсковський район, смт Новобіла, вул. Центральна, буд. 40
відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України.-

Вам необхідно з'явитися **«06» березня 2024 року у робочий час з
09.00 до 18.00 год.** до слідчого Другого слідчого відділу (з дислокацією у
місті Северодонецьку) Територіального управління Державного бюро
розслідувань, розташованого у місті Краматорську Чапланова Анатолія
Васильовича за адресою: проспект Гагаріна, буд. 26, м. Дніпро,
Дніпропетровська область, для отримання письмового повідомлення про
підозру, участі у допиті як підозрюваного у кримінальному провадженні №
62023050020000541 від 21.11.2023, за ознаками ч. 2 ст. 111 КК України, а
також проведенні інших слідчих та процесуальних дій, контакти e-mail:
info@kram.dbr.gov.ua, засоби зв'язку:

+38099-151-51-00, 0800-350-351, +38044-339-57-25

у кримінальному провадженні № 62023050020000541 від 21.11.2023, за
ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК
України

_____
(найменування, номер)

(процесуальний статус, в якому перебуває викликана особа)

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий Другого слідчого відділу (з дислокацією :
м.Северодонецьку) Територіального управління Державного бюро
розслідувань, розташованого у місті Краматорську Чапланов А.В.

м.п. « 24 » 06 2024 року